

Geschiedenis van de sport

Survivalrun is in het Achterhoekse dorp Beltrum ontstaan in de jaren tachtig.

In 1988 zorgde een plaatselijke vriendenclub voor het vossenspoor tijdens de jaarlijkse slibjacht in Beltrum. Ze bedachten dat het leuk zou zijn om in dit spoor natuurlijke hindernissen te nemen. Zo ontstond de survivalrun. De eerste run was op de dag na de slibjacht. Zo'n 25 sportvrienden deden mee. Twee jaar later waren er 50 deelnemers en werden ook de eerste hindernissen gebouwd. Het initiatief van de vriendenclub werd in 1989 officieel door de oprichting van de stichting Survival Beltrum. Ook in het dorp Gendringen werd survivalrun opgepakt. Door de contacten met Beltrum ontstond een gezonde rivaliteit. En beide groepen zochten elkaar op om de survivalrun verder uit te bouwen.

Survivalrun Bond Nederland officieel

Uit beide organisaties is de Survivalrun Bond Nederland ontstaan. In februari 1991 wordt de bond officieel opgericht (voorheen Survival Bond Nederland genaamd). De organisatie gaat aan de slag met afspraken over puntentelling, reglementen, klassementen, veiligheid en wedstrijddata. Zo wordt onder andere de Parcourscommissie opgericht.

Zo'n vijf jaar na oprichting zijn bijna 20 stichtingen/verenigingen en 300 leden aangesloten bij de Survivalrun Bond Nederland.

Verdere professionalisering

Door de jaren heen groeit de bond gestaag en professionaliseert verder.

Regio-overleggen worden opgestart en de functie van regio-coördinator krijgt vorm. Het bekende Handig Boekje wordt uitgegeven. Er is veel aandacht voor veiligheid. Zo wordt het gebruik van kunsttuw in plaats van sisaltouw verplicht tijdens survivalruns.

Met het bondsmagazine SURVIVALRUN (voorheen Sur5all genaamd) worden leden geïnformeerd.

Er is meer en meer aandacht voor de jeugd. Een steeds groter groeiende groep binnen de survivalrun. Het trainingsboekje voor de jeugd krijgt vorm waarin trainingsmodules zijn opgenomen. En ook wordt het spreekbeurtpakket in het leven geroepen en een drietal survivalrundiploma's voor jeugd.

De verplichte rode polsbandjes van klittenband worden vervangen door papieren polsbandjes. Om deskundigheid te bevorderen worden de knoopcursussen uitgebreid. Ook het verzekeringspakket wordt uitgebreid. In het vervolg is iedere deelnemer aan een run, ook als deze geen lid is, verzekerd tegen ongevallen.

Aansluiting bij NOC*NSF

In 2016 lukt het de SBN als aspirant-lid aan te sluiten bij NOC*NSF.

Hiermee kan de SBN de survivalrunsport verder professionaliseren en gebruik maken van de kennis van het NOC*NSF. Deze aansluiting is een mijlpaal in de historie van de SBN. Het betekent erkenning van de unieke status van survivalrun in Nederland en het bevestigt dat de SBN een volwassen

sportorganisatie is, die voldoet aan alle eisen die aan een moderne, duurzame sportbond worden gesteld. Door deze aansluiting krijgt de SBN toegang tot een breed netwerk en financiële ondersteuning voor de vele uitdagingen die nog voor ons liggen.

De Survivalrun Bond Nederland nu

Continue aandacht voor plezier in de sport, veiligheid en verdere professionalisering zorgen ervoor dat de SBN inmiddels meer dan 10.000 leden telt. Er zijn ruim 50 trainingsorganisaties aangesloten bij de bond en jaarlijks worden zo'n 35 survivalruns onder auspiciën van de SBN georganiseerd. Dit alles met de inzet van heel veel enthousiaste vrijwilligers.

Survivalrun is een no-nonsens sport voor aanpakkers en doorbijters. Buitensporters die hun grens graag verleggen en er vooral heel veel plezier aan beleven.

Voorzitters

1991 - 1996 Eddy te Woerd
1996 - 1997 Jelle Kaspersma
1997 - 2000 Stef Beunk
2000 - 2005 Leo Slütter
2005 - 2006 John Wiggerman
2006 - 2012 Ben Hooglugt
2012 - 2013 Ydo de Vries
2013 - 2015 Lia Nummerdor
2015 - heden Mark Huizinga

Nog meer details over de beginjaren van de survivalrunsport in Nederland vind je hieronder.

Ontstaan tussen 1970 – 1980

In het Achterhoekse dorp Beltrum organiseerde plaatselijke vriendenclub 'de Losse Flodders' in de jaren '70 en '80 naast voetbal en touwtrek voor haar ca. 200 leden allerlei evenementen. Zo werden er o.a. droppings, schooiersbal, country- en westernavonden, kamelenraces, zeskampen en boerendagen georganiseerd. In 1987 organiseert het bestuur, waarvan o.a. Stef Beunk en ondergetekende actief deel uitmaakten, een hindernistoct rondom het zeskampdecor. De deelnemers moeten met belasting o.a. over boomstammen en een rolsteiger klauteren. Vervolgens een slootloop door een sterk stinkende sloot ondernemen. Sommige deelnemers houden er nog dagenlang jeukende benen aan over. Onder de deelnemers o.a. Stef Beunk en Jan Maarse, die in die tijd ook meededen aan de selectiewedstrijden van AVRO's Survivalrun of the Fittest. Dit laatste spektakel, voor de AVRO georganiseerd door Dolf Nijssen c.s., bestond uit een reeks losse survivalrun-onderdelen c.q. hindernissen. De vriendenclub was daarnaast in januari 1988 betrokken was bij de organisatie van de jaarlijkse slibjacht te Beltrum, waarbij ruiters en de meute honden het vossenspoor, getrokken door de hardlopers Jan Maarse en Stef Beunk, volgden.

Het idee ontsproot bij Stef en Jan om dit ca. 15 kilometer lange parcours te voorzien van enkele (natuurlijke) hindernissen en daarmee ontstond de 'survivalrun'. Voor de eerste run in januari 1988 hadden Stef en Jan een slordige 25 sportvrienden uitgenodigd op de zondag nadat 's zaterdags de slibjacht had plaatsgevonden.

De organisatie was in handen van de bovengenoemde vriendenclub evenals in januari 1989 toen een 50-tal sporters de tocht wilde volbrengen. In die run werden voor het eerst zelfgebouwde hindernissen opgenomen.

Oprichting Stichting Survival Beltrum

Het idee was geboren en het succes ervan bracht Stef, Jan en Eddy om de tafel. Op 24 juli 1989 werd in huize Maarse te Beltrum de definitieve start gegeven aan de oprichting van een stichting of vereniging. Stef en Jan wilden zelf zich intensief met de sport bezig gaan houden en het parcours uitstippelen, Eddy zou een organisatie op touw gaan zetten met het doel om in januari 1990 een zelfstandige club op de been te hebben. Aan het aantal deelnemers voor januari 1990 werd een limiet van 100 gesteld. Op 17 november 1989 ziet de Stichting Survival Beltrum bij notaris Tap in Lochem het levenslicht, nadat Eddy een aantal medebestuurders heeft geronseld: Rudie Hoitink (secretaris), Anton Helmers (penningmeester), Bennie Maarse en uiteraard Stef en Jan completeren het bestuur. De bestuursleden brengen ook het startkapitaal bijeen. Er wordt druk gesleuteld aan het opstellen van een survivalrun-reglement, programmaboekjes, verzekeringen en inschrijfformulieren en een sponsorplan. Bovendien hebben de contacten met Dolf Nijssen tot gevolg, dat er waarschijnlijk een korte tv-rapportage zal worden gemaakt. De plannen zijn echter nog niet dermate gevorderd, dat de opnames in januari 1990 al plaats kunnen vinden.

Initiatieven en stichtingen in de Achterhoek

In Gendringen is een aantal enthousiaste sportmensen inmiddels ook op de survivalruntoer gegaan en op 22 oktober 1989 werd in Zelhem een koppel-survivalrun georganiseerd door Derk-Jan Bovenmarsch en Fred Eggink. In Neede organiseerde badmeester Joop Rohoff een survivalrun rond en in zwembad 'Het Vleer'. Tussen de organisaties en sportlieden van Beltrum en Gendringen ontstonden erg goede contacten en een gezonde rivaliteit. In deze contacten bleek bij beide organisaties de wens over het opzetten van een circuit om zo de sportlieden meer continuïteit in deze nieuwe vorm van sport te kunnen bieden. Daarnaast kon wederzijdse ondersteuning en kennisuitwisseling van belang zijn voor het organiseren van een geslaagde survivalrun. Het was zeker in die dagen een heel werk, om hindernissen te bedenken, de organisatie op poten te zetten en last but not least een verantwoorde, veilige survivalrun te presenteren. Samenwerking werd dan ook gezien als een must met o.a. gelijke reglementen, inschrijffvoorwaarden en bedragen en ook om het parcours ondanks de eigen identiteit qua zwaarte toch op elkaar af te stemmen. Doordat de sport nog onbekend was, moest veel tijd en energie geïnvesteerd worden in het aantrekken van medewerkers, EHBO, sponsors etc. en het verkrijgen van medewerking van de diverse instanties.

Oprichting Survivalrun Bond Nederland

Afgevaardigden van beide organisaties kwamen dan ook op 15 november 1990 bijeen in de survivalrun-vergader-kelder van familie Te Woerd in Lichtenvoorde. Hier werd besloten samen te gaan werken en de organisaties van Neede en Zelhem ook te benaderen voor deelname aan een landelijk circuit. Uit de kontakten met Dolf Nijssen bleek de AVRO plannen te hebben voor het filmen van de diverse circuit-wedstrijden, een reden te meer om een goede organisatie te vormen. Gedacht wordt aan het opzetten van een sportklasse voor 100 topatleten en een recreatieve klasse. Op 4 februari 1991 komen van elke organisatie (Beltrum, Gendringen, Neede en Zelhem) 2 mensen bijeen in zaal Te Pas te Gendringen inclusief Dolf Nijssen namens de AVRO. Besloten wordt over te gaan tot het oprichten van de Survivalrun Bond Nederland. Er worden afspraken gemaakt over een sportklasse van 75 personen, de reglementen, de statuten, de wedstrijddata en de puntentelling voor het klassement. Verder over de mogelijke aansluiting bij de NSF, het filmen van vier wedstrijden door de AVRO en de daaraan verbonden inkomsten en verplichtingen. Dolf Nijssen stelt voor zelf in de parcoursc commissie plaats te nemen om aan de veiligheid van de sport in het algemeen en het circuit in het bijzonder te gaan werken. Op 26 april 1991 wordt de Survivalrun Bond Nederland opgericht bij de notaris te Gendringen. Het voorlopig dagelijks bestuur bestaat uit: Eddy te Woerd (voorzitter), Henri Wezenberg (secretaris) en Derk-Jan Bovenmarsch (penningmeester). Deze bestuursleden werden later op de eerste Algemene Ledenvergadering door de leden herkozen. Het circuit voor de survivalrunatleten werd het Top Survival Circuit genoemd.

5 jaar na de oprichting

Vijf jaar na de oprichting zijn er bijna 20 stichtingen/verenigingen aangesloten bij de Survivalrun Bond Nederland en heeft het bestuur ondertussen het lidmaatschap ingevoerd. Men dient eerst lid te worden voor men een licentie aan kan vragen. De SBN telt inmiddels een kleine 300 leden. Er is door het bestuur een Parcourscommissie in het leven geroepen om de veiligheid tijdens de runs onder auspiciën van de SBN zo goed mogelijk te bewaken, want die staat voor het bestuur onherroepelijk voorop. Hans te Velthuis, Kees van Hoof, Bennie Maarse en Wiet Duynstee dienden zich aan als belangrijke steunpilaren. Verder had het bestuur een taak aan het opstellen van het huishoudelijk reglement, wedstrijdreglement, checklijsten voor organisaties, ledenlijst, uitreiken licenties. Ook werd in het begin de centrale uitslagenverwerking door het secretariaat van de SBN op de diverse runlocaties gedaan, waarbij de namen van zeker Marita Klein Gebbink en René te Woerd ons bekend in de oren klinken.

Daarnaast is het bondsblad 'Sur5All' al snel aan de bron ontsproten en spanden Wilfred Haafs, Zianne Looman, Herbert Luimes, Benno Stevering en ondergetekende namens het bestuur zich in om periodiek de survivalrunwereld te verblijden met nieuws voor en uit eigen kring. Om de survivalrunsport verder te promoten werd een vouwwagen aangeschaft, die door Sado-Kees uit Udenhout met zijn makkers werd omgebouwd tot promotiewagen.

Deze werd een aantal jaren door Lichtenvoordse survivalrun-enthousiastelingen bemand en de survivalruninfo werd uitgedragen tijdens de diverse runs overal in den lande en in België. De kontakten met de vermaarde Belg Chris de Graeve resulteerden in het oprichten van de Vlaamse Survival Federatie, die helaas geen lang leven beschoren bleek. Maar de herinneringen aan de sportieve weekenden rond de Blaermeersen o.a. met coach Gait Kluivers van De Voshaar zijn menigeen bijgebleven.

Lichtenvoorde, 14 februari 2005

Eddy te Woerd

